ECLI:LV:RIRT:2018:0112.C33554017.2.S

Lietas Nr.C33554017
Lietvedības Nr.C-1577-18/17

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Siguldā, 2018.gada 12.janvārī

Rīgas rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Maija Dreimane
rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret Sabiedrību ar ierobežotu atbildību "/nosaukums A/" par naudas piedziņu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

2017.gada 28.augustā /pers. A/ (turpmāk prasītājs) cēlis tiesā maza apmēra prasību pret Sabiedrību ar ierobežotu atbildību /nosaukums A/ (turpmāk atbildētāja) par samaksas par saņemtajiem pakalpojumiem parāda piedziņu.

Prasības pieteikumā cita starpā norādīts, ka, prasītājs ir komersants, kurš sniedz atslēgu un durvju SOS servisa pakalpojumus un kurš savu komercdarbību ir piereģistrējis LR VID. 2017.gada 3.janvārī prasītājs saņēma izsaukumu no atbildētājas, kas vēlējās saremontēt durvis, nomainīt slēdzeni un durvju rokturus. Abas puses, prasītājs un atbildētājas pārstāvis vienojās par samaksu par izpildītiem darbiem un tās lielums bija 280,00 EUR. Pasūtījums veikts, saremontētas bojātās durvis, nomainīta slēdzene un durvju rokturi. Par izpildīto darbu sastādīts un parakstīts 03.01.2017. darbu pieņemšanas nodošanas akts Nr.2017/01-02. No akta var redzēt, ka atbildētāja ir pieņēmusi veiktos darbus pie durvju remonta un tai nav pretenzijas pret veikto darbu kvalitāti un samaksu. Prasītājs nosūtījis atbildētājai uz apmaksu rēķinu Nr.2017/01-02 par kopējo summu 280,00 EUR, ko atbildētāja saņēmusi un 15.06.2017. daļēji apmaksājusi. No rēķina apmaksāti tikai 250,00 EUR. 2017.gada 11.janvārī atbildētājai nosūtīts pirmstiesas brīdinājums ar lūgumu 15 dienu laikā nomaksāt parādu. Prasītāja lūgums apmaksāt parādu ticis ignorēts. 2017.gada 18.jūlijā atbildētājai nosūtīts atkārtots pirmstiesas brīdinājums ar lūgumu 15 dienu laikā nomaksāt parādu. Prasītāja lūgums apmaksāt parādu atkal ticis ignorēts. Sakarā ar to, ka atbildētāja nav izpildījusi savas saistības pret prasītāju, prasītājam nodarīts zaudējums. Puses mutiski vienojušās par līguma priekšmetu (pakalpojuma izpildi) un tā samaksu, līdz ar to saskaņā ar Civillikuma 1533.panta nosacījumiem ir noslēgts mutisks līgums par pakalpojuma izpildi.

Atbildētāja ir apstiprinājusi faktu, ka pakalpojums ir izpildīts kvalitatīvi un daļēji veikusi samaksu. Atbildētāja atzīst parāda saistības, bet nav veikusi apmaksu.

Pamatojoties uz Civillikuma 1402., 1533., 1590., 1591.pantu, prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas parādu par saņemtajiem un neapmaksātajiem pakalpojumiem 30,00 *euro*, kā arī valsts nodevu un tiesvedības izdevumus.

Prasītājs norādījis, ka nevēlas uzklausīšanu tiesas sēdē un strīda risināšanā izmantot mediāciju.

2017.gada 16.oktobrī tiesā saņemts atbildētājas paskaidrojums par prasības pieteikumu, kurā norādīts, ka atbildētāja prasību neatzīst. Atbildētāja paskaidrojumā norādījusi, ka atbildētāja, kuru pārstāv vienīgā uzņēmuma amatpersona un paraksttiesīgā persona /pers. B/, sniedz ārstniecības pakalpojumus un prakses vieta atrodas /adrese/. 2017.gada 3.janvārī Prakses vietā darbiniece reģistratore /pers. D/ konstatēja, ka ir salūzušas ieejas durvis. Pamatojoties uz minēto, /pers. B/ uzdevusi /pers. D/ atrast atbilstošu komersantu, kas varētu veikt remontdarbus, ko viņa arī izdarīja. Atbrauca meistars, kurš, kā vēlāk izrādījās, bija prasītājs, un konstatēja, ka bojātas durvis, slēdzene un durvju rokturis. Prasītājs piedāvāja izvēlēties saremontēt durvis lētāk vai ar garantiju dārgāk. /pers. B/ izlēma veikt remontu ar garantiju un ar prasītāju mutiski vienojās (slēdza darījumu) par durvju, roktura un slēdzenes nomaiņu un remontdarbu veikšanu par kopējo summu 250 EUR ar PVN ar noteikumu, ka viņš, atbilstoši Latvijas normatīvajiem aktiem, izsniegs attiecīgos darījuma apliecinošos un garantiju apliecinošus dokumentus. Saruna notika reģistratores /pers. D/ klātbūtnē. Prasītājs veica remontdarbus un pēc tam, nesaskaņojot ar /pers. B/, iesniedza /pers. D/ parakstīšanai dokumentu, to pamatojot ar nepieciešamību parakstīties par veikto darbu pieņemšanu. /pers. D/ dokumentu parakstīja, jo pieņēma, ka parakstās par remontdarbu pieņemšanu, pieņemšanas akta otrs eksemplārs netika izsniegts (tas arī izriet no pieņemšanas akta satura, jo tur nav atzīmes par tā saņemšanu).

Pēc tam prasītājs pieprasīja apmaksāt nolīgto samaksu 250 EUR apmērā, uz ko /pers. D/, savukārt, pieprasīja no prasītāja EKA čeku vai rēķinu, kā arī remontdarbu un izmantoto materiālu garantiju apliecinošus dokumentus, uz ko prasītājs atbildēja, ka atnesīs tos vēlāk. Neilgi pēc tam viņš atgriezās prakses vietā un iesniedza /pers. D/ parakstīšanai rēķinu par veiktajiem remontdarbiem par kopējo summu 280 EUR. Ņemot vērā, ka /pers. D/ nekad nav bijusi pilnvarota (viņai nav izsniegta rakstiska pilnvara) parakstīt finanšu dokumentus un taisīt darījumus /pers. B/ vārdā (ko apliecina /pers. D/ amata apraksts pie 30.09.2010. Darba līguma Nr.30.09.2010/2), viņa nekavējoties par to informēja /pers. B/. /pers. B/ nekavējoties darīja zināmu prasītājam, ka piestādīto rēķinu neparakstīs (neatzīs), jo mutiskā vienošanās bija veikt remontdarbus par kopējo summu 250 EUR, kā arī pieprasīja prasītājam nekavējoties piestādīt remontdarbos izmantoto materiālu garantiju apliecinošus dokumentus. /pers. B/ nosvītroja rēķinā ierakstīto summu, jo vēlējās ierakstīt nolīgto summu, bet prasītājs izrāva minēto rēķinu /pers. B/ no rokām un, necenzēti izrunājoties, aizgāja, neatstājot nevienu dokumentu. Iepriekš minēto var apliecināt individuālā uzņēmuma /nosaukums B/pārstāve (faktiski /pers. B/ kolēģes ārstes /pers. F/ medmāsa) /pers. G/, kura tobrīd atradās reģistratūrā, kā arī pacienti /pers. H/ un /pers. I/.

14.01.2017. /pers. B/ pa pastu saņēma prasītāja nosūtītu brīdinājumu ar pielikumā esošu rēķinu 280 EUR apmērā. Rēķina apmaksu /pers. B/ veica EUR 250 apmērā, tas ir, līgtās summas apmērā. 17.07.2017. /pers. B/ pa pastu saņēma prasītāja nosūtītu atkārtotu brīdinājumu par sniegtā un saņemtā pakalpojuma maksas parādu EUR 30 apmērā, kā arī 13.05.2017. Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas spriedumu lietā Nr.C32289116 (ar rokrakstā izdarītu uzrakstu uz tā: "Iesaku iepazīties un izdarīt secinājumus").

24.07.2017. /pers. B/ sagatavoja un izsūtīja lūgumu prasītājam, kurā norādīja savus apsvērumus, kādēļ nepiekrīt it kā pastāvošam parādam EUR 30 apmērā, un atkārtoti informēja, ka, atbilstoši slēgtajam līgumam, joprojām nav saņēmusi remontdarbu garantiju apliecinošus dokumentus, kā arī lūdza izsūtīt pieņemšanas aktu. Atbildi uz nosūtīto 24.07.2017. lūgumu /pers. B/ nesaņēma.

No Civillikuma 1473.panta izriet, ka tiesiska darījuma forma ir atkarīga no lietas dalībnieku ieskata, tādējādi tā var būt mutiska. Saskaņā ar Civillikuma 1469.pantu, tiesiska darījuma sastāvdaļas ir būtiskas, dabiskas vai nejaušas. Civillikuma 1470.pantā noteikts, ka būtisks darījumā ir viss tas,

kas nepieciešams tā jēdzienam. Dotajā gadījumā starp atbildētāju un prasītāju (kā komersantu) noslēgts uzņēmuma līgums, tā būtiskās sastāvdaļas ir darba rezultāts (remontdarbi) un maksa (EUR 250). Par faktu, ka nolīgtā maksa bija EUR 250 liecina, /pers. D/, /pers. I/, /pers. H/, /pers. G/ sniegtie paskaidrojumi. Vērš tiesas uzmanību uz apstākli, ka /pers. I/, /pers. H/, /pers. G/ nav mana pakļautībā, bet /pers. D/ no 30.04.2017. nav darba tiesiskajās attiecībās - šīs personas nav atzīstamas par ieinteresētām

Atbildētājas vienīgā paraksttiesīgā amatpersona (ar izņēmumiem kuri minēti /pers. D/ amata apraksta punktos 12, 13, 15, 19, 20) ir /pers. B/. Uzskata, ka nav juridiska spēka /pers. D/ parakstītajam Pieņemšanas aktam jo Civillikuma 1405.pantā noteikts, ka darījumi, ko taisījušas tiesību vai rīcības nespējīgas personas, nav spēkā. Šajā gadījumā /pers. B/ nebija viņu pilnvarojusi mainīt darījuma summu (būtisko sastāvdaļu) no 250 EUR uz 280 EUR. Vērš uzmanību, ka saskaņā ar Dokumentu juridiskā spēka likuma 3.panta otro daļu, lai dokuments vai tā atvasinājums iegūtu juridisku spēku, organizācija, izstrādājot un noformējot attiecīgo dokumentu, ievēro normatīvajos aktos, savos statūtos, nolikumā vai dibināšanas līgumā un citos organizācijas darbību reglamentējošos tiesību aktos noteiktās pilnvaras. Prasītāja interesēs bija, lai Pārbaudes aktu parakstītu paraksttiesīgā persona, proti, /pers. B/, jo tikai šādam dokumentam būtu juridisks spēks.

Papildus minētajam, norāda, ka Civillikuma 1518.pants nosaka, ka, ja vietnieks (darbinieks) ir pārkāpis viņam piešķirto varu vai ja viņam nemaz nav bijis vietnieka īpašību, tad otrs līdzējs var vērst savus prasījumus tikai pret viņu, ja vien atvietojamais vēlāk nav līgumu apstiprinājis. No minēta panta satura secināms, ka dotajā gadījumā pārliecināties vai nepārliecināties "par vietnieka īpašībām, to apjomu" ir prasītāja atbildība un risks. Pamatojoties uz minēto, /pers. B/ nevar uzņemties atbildību par saistībām, kuras ir uzņēmušās nepilvarotas (netiesībspējīgas) personas, šajā gadījumā /pers. D/.

Prasītāja prasībā minēto ir jāvērtē kritiski (iespējams, viņa rīcība jāvērtē Civillikuma 1459.panta izpratnē), jo viņam sistemātiski ir radušās šāda rakstura domstarpības (par pakalpojuma maksu), par ko liecina prasītāja atsūtītais 13.05.2017. Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas spriedums lietā Nr.C32289116 un esošās atsauksmes internētā. Minētajā spriedumā tiesa, "vērtējot pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības", uzskatīja, ka atbildētāja puses liecinieki varētu būt ieinteresēti lietas iznākumā, jo ir atbildētājas darbinieki. Kā jau minēts iepriekš, liecinieki /pers. I/, /pers. H/, /pers. G/ nav /pers. B/ pakļautībā, bet /pers. D/ no 30.04.2017. nav darba tiesiskajās attiecībās ar atbildētāju, tādējādi šīs personas nav atzīstamas par ieinteresētām.

Rezumējot iepriekš minēto, prasītāja sniegto prasību /pers. B/ neatzīst un uzskata, ka tā ir nepamatota un lūdz to noraidīt.

Iebildumi pamatoti ar Civillikuma 1473., 1469., 1470., 1405., 1518., 1533.pantu, Dokumentu juridiskā spēka likuma 3.panta otro daļu.

Atbildētāja norādījusi, ka nevēlas uzklausīšanu tiesas sēdē.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, tiesa civillietu izskata rakstveida procesā, par ko lietas dalībnieki ir savlaicīgi informēti, 2017.gada 30.oktobrī nosūtot paziņojumus uz pušu norādītajām e-pasta adresēm.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.^{1} panta 4.punktu, uzskatāms, ka pusēm tiesas dokumenti ir izsniegti un pusēm pienācīgi paziņots par nolēmuma pieejamības datumu.

Pārbaudot un novērtējot prasības pieteikumu, rakstveida paskaidrojumus, tajos iekļautos motīvus un lietas materiālus to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa secina, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

M o t ī v u d a ļ a

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa paredz, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.pantu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Civillikuma 1402.pants nosaka, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Starp pusēm nav strīda par faktu, ka atbildētāja pasūtījusi prasītājam veikt atbildētājas telpās durvju remontu, rokturu un slēdzenes nomaiņu.

Starp pusēm pastāv strīds par to, vai prasītājam ir tiesības piedzīt no atbildētājas parādu 30 *euro* par izpildīto darbu.

No Civillikuma 1425.panta izriet, ka katra saistība jāizpilda pilnā apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1651.pantu, nokavējums ir saistības izpildīšanas vai izpildījuma pieņemšanas prettiesīgs novilcinājums. Pirmajā gadījumā ir parādnieka, bet otrajā - kreditora nokavējums.

No Civillikuma 1652.panta 3.punkta izriet, ka parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas.

Saskaņā ar Civillikuma 2212.panta pirmo daļu ar uzņēmuma līgumu viena puse uzņemas izpildīt otrai par zināmu atlīdzību ar saviem darba rīkiem un ierīcēm kādu pasūtījumu, izgatavot kādu lietu vai izvest galā kādu pasākumu.

Saskaņā ar Civillikuma 2213.pantu uzņēmējam jāizpilda pasūtījums saskaņā ar līgumu un jānodod pasūtītājam.

Saskaņā ar Civillikuma 2223.panta pirmo daļu tiklīdz pasūtījums izpildīts un atzīts par labu, pasūtītājam jāsamaksā uzņēmējam norunātā maksa. Kur zināmiem darbiem pastāv normētas cenas, tur maksa noteicama pēc tām.

No lietas materiālos esošā 2017.gada 3.janvāra akta Nr.2017/01-02 izpildīto darbu pieņemšanai izriet, ka tas sastādīts par durvju remontu, slēdzenes un rokturu maiņu, atslēgmeistara pakalpojumiem par summu 280,00 *euro*. Aktu parakstījis prasītājs kā izpildītājs un atbildētāja kā pasūtītājas pārstāvis, kas saskaņā ar spiedoga nospiedumu akta ailē "Paraksta atšifrējums" ir ģimenes ārste /pers. B/. No akta 1.punkta izriet, ka izpildītājs veicis, bet pasūtītājs pieņēmis darbu un tam nekādu pretenziju pret komersanta prasītāja atbildētāja veikto darbu nav.

Atbildētāja, neapstrīdot akta parakstīšanas faktu, paskaidrojumā norādījusi, ka aktu parakstījusi reģistratore /pers. D/, kas nekad nav bijusi pilnvarota – viņai nav izsniegta rakstiska pilnvara parakstīt finanšu dokumentus un taisīt darījumus /pers. B/ vārdā, ko apliecina /pers. D/ amata apraksts pie 30.09.2010. Darba līguma Nr.30.09.2010/2.

Tiesa neatzīst šo atbildētājas iebildumu par pamatotu. No tiesai iesniegtā akta neizriet, ka tas būtu uzskatāms par finanšu dokumentu. Ar aktu apstiprināta tikai prasītāja izpildīto darbu pieņemšana. Bez tam, no tiesai iesniegtā /pers. D/ amata apraksta redzams, ka ar tā 13.punktu viņai noteikts pienākums saņemt praksei piegādātās medicīniskās u.c. preces, veikt to uzskaiti. Arī no amata apraksta 12., 17. un 19.punkta būtības un jēgas neizriet, ka /pers. D/ nebūtu bijusi tiesīga parakstīt aktu par atbildētājai sniegta pakalpojuma saņemšanu, tā kā viņai uzlikts par pienākumu gan izrakstīt stingrās uzskaites kvītis, gan kārtot prakses dokumentāciju, gan veikt stingrās uzskaites čeku grāmatiņu reģistrāciju, kas ir uzskatāmi par finanšu dokumentiem.

Tiesai iesniegtais 2017.gada 3.janvāra akts Nr.2017/01-02 izpildīto darbu pieņemšanai Civilprocesa likuma 178.pantā noteiktajā kārtībā nav apstrīdēts, pretprasība lietā nav celta.

No lietas materiālos esošā faktūrrēķina Nr.2017/01-02 redzams, ka to prasītājs izrakstījis atbildētājai par durvju remontu, slēdzenes un rokturu maiņu, atslēgmeistara pakalpojumiem par summu 280,00 *euro* ar apmaksas termiņu 5 darba dienu laikā.

2017.gada 11.janvārī prasītājs sastādījis un nosūtījis atbildētājai brīdinājumu par sniegtā un saņemtā pakalpojuma maksas parādu, lūdzot apmaksāt esošo parādu 280 *euro* apmērā 15 dienu laikā no brīdinājuma nosūtīšanas.

No AS "Swedbank" 2017.gada 17.janvāra maksājuma uzdevuma Nr.405 izriet, ka atbildētāja veikusi samaksu prasītājam 250 *euro* apmērā.

Atbildētāja norāda, ka bija vienojusies ar prasītāju par citu samaksas summu, proti, 250 *euro* apmērā.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus to kopsakarā, tiesa nav guvusi pārliecību, ka puses būtu vienojušās par pakalpojuma maksu 250 *euro* apmērā. Izņemot atbildētājas rakstveida paskaidrojumus, to neapstiprina ne viens cits rakstveida pierādījums. Tiesa atzīst, ka prasītājs ir pierādījis savu prasību par parāda piedziņu 30 apmērā ar prasības pieteikumā iekļautajiem paskaidrojumiem un 2017.gada 3.janvāra aktu Nr.2017/01-02 izpildīto darbu pieņemšanai. Tiesa, vērtējot pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, dod priekšroku minētajiem pierādījumiem, nevis atbildētājas iesniegtajiem vairāku atsevišķu fizisku personu rakstiskajiem paskaidrojumiem, no kuriem daži nesatur ne personas datus, ne adresātu, kam sniegts paskaidrojums.

Civilprocesa likuma 95.panta pirmā daļa nosaka, ka tiesa pieļauj tikai likumā noteiktos pierādīšanas līdzekļus. Atbildētājas iesniegtie fizisko personu paskaidrojumi pēc to satura ir liecinieku liecības. Kā tādas atbildētāja tās nodēvējusi arī savos rakstveida paskaidrojumos. Liecinieku liecību kā pierādīšanas līdzekļa fiksēšanai likumdevējs paredzējis atsevišķu, Civilprocesa likumā noteiktu kārtību. Atbildētāja tās pārstāvja uzklausīšanu tiesas sēdē nav vēlējusies, arī uzaicināt un nopratināt lieciniekus tiesu nav lūgusi. Tādējādi tiesai nav bijusi iespēja pārliecināties par liecinieku personībām, Civilprocesa likuma 109.panta kārtībā brīdināt lieciniekus par viņu atbildību un viņus nopratināt saskaņā ar Civilprocesa likuma 105.panta pirmo un piekto daļu. Pie šādiem apstākļiem atbildētājas paskaidrojumam pievienotos fizisko personu paskaidrojumus tiesa atstāj bez ievērības.

Tādējādi lietas izskatīšanas laikā nodibinātais tiesai nerada šaubas, ka, atbilstoši Civillikuma 1533.pantam, līgums starp pusēm ir uzskatāms par galīgi noslēgtu, jo starp līdzējiem notikusi pilnīga vienošanās par darījuma būtiskām sastāvdaļām.

Konkrētajā gadījumā pēc likuma līgums nav bijis jāizteic zināmā formā. Arī līdzēji nav par to vienojušies. Tomēr tiesa ņem vērā arī principu, kas ietverts Civillikuma 1488.pantā, kas nosaka, ka tad, ja prasības tiesību uz darījuma pamata vispār un par tā izpildīšanu sevišķi likums dara atkarīgu no tā rakstiskās formas, tad, ja rakstisks akts nav sastādīts, jāievēro sekojošais: ja viens no dalībniekiem līgumu labprātīgi izpilda, bet otrs izpildījumu pilnīgi vai pa daļai pieņem, tad pirmajam vairs nav tiesības prasīt atpakaļ to, ko viņš izpildījis, ja vien otrais savukārt ir gatavs izpildīt to, kas tam jāizpilda; bet ja pēdējais izvairās izpildīt savu saistību, tad pirmajam, kaut gan viņš nevar prasīt, lai līgumu izpilda, ir tiesība prasīt, vai nu lai atdod atpakaļ to, ko viņš izpildījis, vai arī lai to atlīdzina.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma un no atbildētājas par labu prasītājam piedzenams parāds 30 *euro* apmērā.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmajā daļā noteikts, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Pamatojoties uz minēto, no atbildētājas par labu prasītājam piedzenami prasītāja samaksātie tiesas izdevumi – valsts nodeva 71,14 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro*.

Civilprocesa likuma 204.[1] pantā noteikts, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei; šis termiņš nedrīkst būt garāks par desmit dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas, līdz ar to arī nosakāms šī sprieduma labprātīgas izpildes termiņš.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 39., 41., 97., 190., 193., 195., 204.[1], 250.[26], 250.[27]pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

prasību apmierināt.

Piedzīt no Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/nosaukums A/", reģistrācijas /reģistrācijas numurs/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/,:

- parādu par 2017.gada 3.janvārī saņemtajiem pakalpojumiem 30,00 *euro*,
- tiesas izdevumus – samaksāto valsts nodevu 71,14 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro*,

pavisam kopā 108,54 *euro* (viens simts astoņi *euro* un 54 centi).

Samaksa veicama /pers. A/, personas kods /personas kods/, kontā /konta numurs/AS "Swedbank"

Noteikt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "/nosaukums A/" sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas 2018.gada 12.janvārī, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese M.Dreimane